

ΕΝΩ Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΑΣΦΥΚΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΤΑΙ ΔΕΙΝΩΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΩΜΕΝ ΤΟΝ «ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΝ» ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟΥ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΥ;

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ

«Ότι το ύψ' αριθμόν ένα πρόβλημα, το όποιον δοκιμάζει, από καιρού έτι, την ελληνικήν πρωτεύουσαν, είναι ή δυσχέρεια των αστικών συγκοινωνιών αυτής — το «κυκλοφοριακόν» ζήτημα, όπως χαρακτηρίζεται συνηθέστερον — αποτελεί διαπίστωσιν, ή οποία έχει ήδη καταστή όλως κοινότοπος.

Πώς τις αντιλαμβάνεται τούτο και εις πάν — κατά κυριολεξίαν — βήμα του, προκειμένου να διακινήθη περί το κέντρον των Αθηνών, είτε πεζός είτε διά τινος μεταφορικού μέσου, αυτοκινήτου ή λεωφορείου: Πλήρης ή έμπλοκή, ιδίως κατά τας ώρας της άναγκαίας και έντόνου διακινήσεως του μεγάλου πλήθους των εργαζομένων, της προσελεύσεως ή της άποχωρήσεως των από του τόπου εργασίας των.

Ήτο — όμολογουμένως — μοιραίον να καταλήξωμεν εις ό πρόβλημα τούτο, ενόσω — σχεδόν 140 έτη άφότου αι νεώτεροι Αθηναί, ως πρωτεύουσα του έλευθέρου κράτους, έσχεδιάσθησαν τότε, με προοπτικήν να περιλάβουν, μεταγενεστέρως, πληθυσμόν έως . . . 100.000 κατοίκων! — το έπικεντρον της πόλεως εξακολουθεί να είναι ή περιοχή μεταξύ των δύο πλατειών, Συντάγματος και Όμοιοίας, και έντεθεν εις έκτασιν άκτινός κύκλου ίσως και μικροτέρας του ήμισους χιλιομέτρου. Εις την περιοχήν αυτήν έχουν συγκεντρωθή και συνωθούνται ύπουργεία και δημόσια ύπηρεσίαί και τοπικάί άρχαί και ποικίλοι όργανισμοί και ίδρύματα πάσης άποστολής και χαρακτήρος, προς τὰ όποία είναι ύπόχρεωμένοι οί πολίται να προστρέχουν, να έξυπηρετηθούν, να συναλλάγουν.

Μία σπιθαμή γής, όπου έχουν συγκεντρωθή τὰ πάντα διά τους πάντας, έλκομένους προς αυτήν, συνωστιζόμενους και άσφυκτιώντας, από πάσης γωνίας της λεγομένης «μεζονος» πρωτευούσης, όπου έχει έκτείνει, κατ' ανάγκην, τους πλοκάμους της, τετραπύξως άναπτυχθείσα και συνεχώς προεκτεινόμενη, ή σύγχρονος πρωτεύουσα μας. . .

Μία βάσιμος έλπίς, ότι θα δοθί, αν μη όριστική και θετική λύσις, τουλάχιστον έξυπηρετική ρύθμισις του άληθώς δεινού τούτου προβλήματος, είναι, βεβαίως, ή δημιουργία του συζητούμενου ύπογειου σιδηροδρόμου, ή λειτουργία του όποιου θα άποσυμφορήσει αισθητώς το στενάζον κέντρον των Αθηνών, υπό την προϋπόθεσιν, όμως, ότι ό ύπόγειος σιδηρόδρομος — ό άλλως γνωστός ως «μετρό» — δέν θα σχεδιασθή με στενοκαρδίαν και «μυζέριαν», όπως με την πολεοδομικήν προοπτικήν των πρό 140ετίας Αθηνών, και δέν θα περιορισθή εις μόνην την έκτασιν του «όσον φθάνουν τὰ κεφάλαια» ή, έστω, οί άρμόδιοι προγραμματισταί και τεχνοκράται άς σχεδιάσουν το έργον εις τόν λυσιτελή προορισμόν του, άς έκτελήται δέ τούτο σταδιακώς και καθ' όσον ό ρυθμός της έν τη πόλει κυκλοφορίας θα βαίνει ύψούμενος.

Έν τω μεταξύ, την έκ των ένόντων άντιμετώπισιν της καταστάσεως της κυκλοφορίας, ως έχει το γε νύν, έχει ούσιαστικώς άναλάβει ή Άστυνομία της Τροχαίας Κινήσεως. Εις αυτήν έχει άνατεθή, υπό των άρμοδίων άρχών, ή σχετική ευθύνη, διά να τακτοποιήση «της τρελλής τα μαλλιά», ίνα έκφραστικώτερον χαρακτηρίσμεν την κατάστασιν της κυκλοφορίας έν Αθήναις.

Και ή Άστυνομία της Τροχαίας κάμνει, όμολογουμένως, ότι το καλλίτερον ήμπορεί, βεβαίως δέ εις περιωρισμένα έξ άντικειμένου μέσα και μέτρα έκ των «δεόντων γενέσθαι».

Άλλά, εύλόγως, ή άστυνομία — με όλην την καλήν προαίρεσιν, με όλας τας πρωτοβουλίας της, με όλην της, όντως άξιόέπαινον, δραστηριότητα, την όποιαν άναπτύσσει — δέν δύναται τίποτε το άποτελεσματικόν να επιτύχη, εάν δέν εύρίσκη άναπόκρισιν του σκοπού και των επιδιώξεών της από μέρους του κοινού. Χρειάζεται την κατανόησιν και την άμεσον συνεργασίαν τόσο του πεζού, όσον και του έποχουμένου — όλων ήμών.

Όταν ό καθείς άντιληφθή αυτήν την ύποχρέωσιν του και άναποκριθή θετικώς, ύπάρχει ή έλπίς, έστω και προσκαίρως, πάντως δέ άποτελεσματικώς, ν' άντιμετωπισθή το συγκοινωνιακόν πρόβλημα έν Αθήναις, έως ότου αι άρμόδιαί άρχαί, το Κράτος, θέσουν εις έφαρμογήν βασικώτερα μέτρα, σκοπούντα εις την όριστικήν ρύθμισιν, την πλήρη επίλυσιν του προβλήματος τούτου.

Καί, πράγματι, ήδη «γιγαντιαία προσπάθεια έχει άναληφθή από το Κράτος, διά την άντιμετώπισιν του κυκλοφοριακού προβλήματος και συντόμως θ' άναγγελθούν μέτρα προς επίλυσιν του, τὰ όποία θα συγκλονίσουν το πανελλήνιον», ως έδήλωσεν ό γενικός γραμματεύς του ύπουργείου Ναυτιλίας, Μεταφορών και Έπικοινωνιών κ. Α. Μπότσης, εις πρόσφατον συγκεντρωσιν Τύπου, οργανωθείσαν επί τη προετοιμαζόμενη, υπό της Άστυνομίας Τροχαίας Κινήσεως, ειδική «Έκθέσει Τροχαίας 1972», ή όποία θα λειτουργήση κατά το μεταξύ 1-15 Σεπτεμβρίου διάστημα εις τόν κατά την λεωφόρον Συγγρού 25 χώρον, έναντι της Παντείου Άνωτάτης Σχολής Πολιτικών Έπιστημών.

Τα άναφερόμενα μέτρα σκοπούν βασικώς εις την άρτιωτέραν και όμαλοτέραν διεξαγωγήν της τροχαίας κυκλοφορίας και εις την κατά το δυνατόν μείωσιν των έξ αυτής άτυχημάτων.

Ός έτόνισε σχετικώς προς τους εκπροσώπους του Τύπου ό διοικητής της Τροχαίας Κινήσεως Αθηνών κ. Δημήτριος Καραγιαννόπουλος, και οί δύο ούτοι σκοποί θα έπιτευχθούν με την συνεργασίαν κρατικών παραγόντων, των φορέων της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, των διατηρούντων έπιχειρήσεις σχετιζόμενας με το αυτοκίνητον, άλλων ειδικών όργανισμών, ως ό Όργανισμός Προλήψεως Άτυχημάτων, ή Έλληνική Λέσχη Αυτοκινήτου και Περιηγήσεως κ.λ., πρωτίστως δέ του μεγάλου κοινού — οδηγών - αυτοκινητιστών και πεζών.

Άναφερόμενος εις τόν σκοπόν της οργανουμένης έκθέσεως, ό κ. Δ. Καραγιαννόπουλος έλεγε, ότι αύτή άποβλέπει εις την ενημέρωσιν του κοινού — οδηγών, είτε πεζών — επί των κανόνων καλής κυκλοφοριακής άγωγής και της ανάγκης τηρήσεως τούτων, ως και της ύποχρεώσεως του κοινού, ίνα, συμμεριζόμενον τας ευθύνας της άστυνομίας, ύποβοηθήσει θετικώς την προσπάθειάν της προς άντιμετώπισιν των δυσχερών συνθηκών κυκλοφορίας έντός της πρωτευούσης.

Έξ άλλου, ό γενικός γραμματεύς του άρμοδίου ύπουργείου κ. Αθ. Μπότσης — κατά την έν λόγω συγκεντρωσιν — έξέθεσε τὰ άπασχολούντα την ειδικήν διά το κυκλοφοριακόν πρόβλημα έπιτροπήν θέματα, ως ή ρύθμισις και όμαλή διεξαγωγή της διακινήσεως έντός της πόλεως, ό περιορισμός των έκ της τροχαίας κινήσεως άτυχημάτων, ή άποσυμφορήσις του κέντρου της πρωτευούσης έκ των σταθευόντων τροχοφόρων, ή άντιμετώπισις της ρυπάνσεως της άτμοσφαίρας συνεπεία των καυσαερίων κ.λ., ως και διάφορα μέτρα προς άποκατάστασιν της καλής κυκλοφορίας, συγκεκριμένως δέ: την διαμόρφωσιν ώρισμένων διατάξεων του Κώδικος Όδικής Κυκλοφορίας, τόν έλεγχον επί της σημάσεως διαφόρων οδών, ιδίως κατά τας έπαρχίας, και άλλα. Συναφώς ό κ. Α. Μπότσης έδήλωσεν, ότι υπό του ύπουργείου έξεπονήθη, ήδη, πρόγραμμα προς έκσυγχρονισμόν του Όργανισμού Σιδηροδρόμων της Ελλάδος, ώστε πληρέστερον να έξυπηρετήση ούτος τας άνάγκας διακινήσεως ανά την Χώραν.

Το κοινόν, τόσο της πρωτευούσης, όσον και της Χώρας όλοκληρου — ως είναι βέβαιον — θα έκτιμήση τας πρωτοβουλίας και δραστηριότητας των άρμοδίων άρχών, προς άντιμετώπισιν του έν γένει συγκοινωνιακού προβλήματος. Άλλά θα πρέπει ν' άντιληφθή και αυτό τας ίδίας του ύποχρεώσεις, ίνα συνεργαζόμενον μετά των άρμοδίων ύπηρεσιών, συντελέση άποφασιστικώς εις την επίλυσιν του προβλήματος τούτου.